

ŐSZ + SZEL

A Heves megyei Tájékoztató Versenybizottság Híradója

1967. október hó

6. szám

ŐSZ VAN...

Ősz van. A fák elvesztik lombkoronájuk méregzöld színét. A hegy-
oldalak megszámlálhatatlan színben pompáznak. Nincs az a festő,
művész vagy ékes tollú író, aki ezt a nem mindennapi szépséget az
otthon ülők, vagy a város poros utcáin ténfergő emberek szeméi
elő tudná varázsolni. Ezt látni kell. De nem elég egy-egy vörőfé-
nyes őszi vasárnap kimenni a természetbe, hanem tavasztól ősziig,
őszőlől tavaszig benne kell élni, mert csak akkor tudja összeha-
sonlítani valaki az egyes évszakok szépségét. A tavaszi üde-zöld,
bánsnyos rétet csak az tudja összehasonlítani a nyári nap hő-
vétől kiégett, megsárgult fűcsomók borította gyeppel, ha hétről
hétre látja, érzi a változást.

Nincs szebb az őszi, már kissé ködös, párás reggelen, a napkelte-
nél. Először mintha egy láthatatlan fényforrás okozná a változást,
a tejfehér köd világosodni kezd, majd pedig áttörik ezt az embe-
ri szem által átláthatatlan masszát a nap első sugarai. A nedves
törzsű fák, a harmatos fűszálak, a vizes bokrok leveleiről vissza-
verődik a napsugár, az apró vízcseppeken megtörve ezer színt jut-
tat a szemlélődő szemébe. Napkeltekor még elkel a meleg ruha, eső-
köppen, de ha a nap kisüt, akkor még néha az ember bőre is loki-
vankozik. Nagyon szép ilyenkor a természet. Érdemes kimenni, be-
járni, turázn... Ejnye! de mi van velem? Csak nem ellenpropagán-
dát fejtek ki? Hiszen mi a turisták szemében csak "terepverseny-
zők" vagy "hegyi futók" esetleg "természet-futkosók" és "hegyet
völgyet átrohanók" maradunk, akik mindig csak loholnak és semmi
szépet nem vesznek észre, a rétek legszebb virágait letiporjuk
és csak egyet látunk magunk előtt, azt a vacak piros rongyot, és
ezért képesek vagyunk elfutni kilométereken keresztül, és ... stb.
Sorolhanám ivszánra a vádakát.

Természetesen ezek a vádak nem tükrözik a valóságot. Hiszen futás
közben figyelni kell mindenre. Figyelni kell a hegygerinc karcsu
ívelését, szép fokozatos lefutását, figyelni kell a patakok ál-
tal szakadékosná vált metszódéseket.

Az erdő és a rét szabályos találkozását, figyelni kell a meredek hegyoldalak jellegzetes pontjait, a laposan elterülő, egyes szélesedő völgyeket, mert ezek a tereptárgyak a versenybírók körében "közkedvelt és gyakran használt ugynevezett "tájékozódási események". Ezek mögött a tereptárgyak mögött húzódó szépet a tájékozódási versenyzők futtában akaratlanul is észreveszik. Észre kell vennie a folyton ráragadó sártól a futó cipő súlygyarapodását, a csuszós erdei uton való bizonytalan talajjárgást, a párás, nedves erdő hidegségét, a napsugarak erőtlen sugárzását, a bokrok vizes ölelését és ezáltal az ős beköszöntését, ami a természet elmúlásának előjátéka.

Ezt mi ugyanugy észrevevesszük, mint a turázó barátaink, hiszen mi is az egyik vasárnapot a másik után lakhelyünkől távol, idegen vidéken töltjük el. Amíg a turisták a maguk öreges tempójában végighaladnak a Kék-túra egy szakaszán, addig mi a megadott pontokat egyéni terv szerint futva érintjük. Mi is ugyanazokat a szépeket látjuk, ugyanazokban gyönyörködünk. Csak egy kicsit gyorsabban.

Ősz van. A fák elvesztik zöld ragyogásukat, a hegyoldalak megtar-
kulnak. A reggelek ködös, hideg nyirkossága nem a legkellemesebb.
A vasárnap reggel sem különbözik a többitől. De mi újra és újra
felhúzzuk a futócipőket és nekivágunk a kilométereknek.

/Okos/

Uj a megyei Szövetségben!

Az Országos Szövetség határozata alapján a megyei Természetbarát Szakszövetség is létrehozta a Tájékozódási Versenybizottságot.

A Versenybizottság végzi a szakszövetség munkáján belül, a tájékozódással kapcsolatos feladatokat. A versenyek rendezése, a versenyzők, versenybírók működése, nyilvántartása, minősítése és képzése a legfontosabb feladatok sok közül. Minden tájékozódással kapcsolatos problémával foglalkozik, amely versenybíró és versenyzőt egyaránt érint.

A Versenybizottság nem most kezdte meg munkáját. Már két és fél hónapja végzik aktíva a különböző feladatokat.

A Versenybizottság elnöke Szabó Endre; titkára Tamás Endre; az elnökség tagjai Lovász József, Okos Péter, Béres D. József.

A Versenybizottság aktívai Lágoti Mária, Orosz Ildikó, Bellér Erzsébet, Bellér Mária, Kovács Éva, Bárdos Terézia és Szetnpéteri Erzsébet, akik ezt a komoly és igen tekintélyes mennyiségű munkát végzik, és hetente rendszeresen dolgoznak a Szövetségben.

A Versenybizottság fogadónapja minden kedden és szerdán 17-19 óra között van, Egerben a Kossuth Lajos ut 9 szám alatt az MTS Heves megyei Tanácsának helyiségében.

Bármilyen problémával, amely a tájékozódással kapcsolatos, minden versenyző és bíró nyugodtan forduljon a Versenybizottsághoz a következő címen: MTS Heves megyei Tanácsa Tájékozódási Versenybizottság /Tamás Endre/ Eger, Kossuth Lajos ut 9.

/-te/

Egy fortály a szállók között!

Először talán annak az egyesnek a létét indokolom meg, amit már a megyei csapatbajnokság óta hordok a táskámon, és sporttársaim körében is nagy feltűnést keltett. Tulajdonképpen csak egy egyszerű szám. Egy szürke kis egyes. De jelentése annál több. Egy kicsit túlméretezett bizalommal akasztottam fel a táskámra, mondván: "Ime nézettek és emlékezzetek szavamra. A Szpári ifi bajnok lesz!" És valóban. Az ígéret vevált. Azóta is büszkén hordom több-mint egy hete. Akkor még nem gondoltam arra, hogy ennek az egyesnek lesz még következménye is. A szürke kis egyes mágikus erővel kísértett. De most negatív irányban. Hiába mondtam; hogy: "Emlékezzetek a múlt vasárnapra, ott is jelentett valakit." Ánde csunyan megtréfált engem ez a kis vacak, szürke, egyszerű egyes. Nem több mint négyszer hat cm² az alapterülete. "Kicsi a bors, de nagyon erős". Ez a "most" a Szüreti Kupán történt.

9 km-en 8 pont volt elhelyezve. Már a berajzoláskor szinte kész voltam az utvonallal. Alig vártam az indítást. Végre indítottak. Futok az egyes pontra, keresztül a prérin, bloffra az erdősarokba. Meg van, meg van. Kettes - még egy prérin át, metsződés oldal, a harmadik a tóparton a kápolna, negyedik a horpadás a hegyoldalban. Az ötödik fel a kupra, át a másokra; innen a hatodik végig le a nyulványon, egész a metsződés villáig. Szinte pillanatok alatt elértem ideig. Már is a hetes felé futok. Itt már ameddig a szem ellát, csak szállótókék vannak. Meg kell hagyni hó édes. Na már csak két pont, kb. 2-2,5 kilcsi, de maximum három lehet a célig. Ravasz kis pont lesz ez a hetes. Na de majd ha kinasztam a metsződésből, akkor gondolkodom, Á, nem érdemes "utazni" /már mint az utakkal variálni/, jobb ezt irányba megközelíteni. Egy nagy szállótábla, itt a második, na itt kell lenni az út mellett. Talán egy kis kunyhó lesz az. Ott van. Hajtok. Nem az. Jaj már lécsüsztam. Akkor az a másik ott fön. Szép befutotta már a vadszálló a fehér falakat. Jó izlése van a bénerőnek. Nem látom a pontot. Biztos a másik oldalon lesz. De nem. Sehol sincs. Észak jó, a donborzat is megfelel. Biztos lejjebb van. visszafelé. Na gyerünk. Utvilla. Tocsusztam. Többen kevernek már itt. Szerintük túl vagyunk a ponton. Ezek szerint visszafelé lesz. Neh! Nemlétezik! Hát akkor fel az uton. Jé! Emberek - nem láttak itt egy piros rongyot kiakasztva? - Nem, de mit keres mutassd csak! - Katona, tud térképet olvasni, a környéket biztosan ismeri - gondoltam és átnyújtottam a térképet. - A következő pillanatban már mondtam és: - Körülbelül egy szintben van a ponttal, de már túl van rajta. - Köszönöm. - És már futottam is tovább. Ó hát mégis igaz? Mindent bele. Már elvesztettem azt az időt, amit az első hat ponton behoztam. Vagy még többet. Nem értem. Hát ez meg mi? Éles metsződés. Olyan ismerős. De honnan? Jé, ott lóg a láda! Nem, nem értem. Ez nem a hetes. Ó, de nagy állat vagy! Hisz visszajöttél a hatosra. Kilelt ez neked, ujat húzni a sorssal! Régen bevált tapasztalat az, hogy "Ne fogadj el édességet idegentől!"

Ó, az az "okos" katonatiszt! Tudja is az, hogy mi a versenyterkép. De miért is szűdöm őt? Most már vége mindennek. Sétálok. Jó édes a szálló. Sét szinte csak vánszorgok a tókék között. Teljesen leálltam, ilyenkor érződik a fáradság. Mint ahogy felült Lackó a béresek nyakára, ugyanugy ül az én vállamon is. Egyszer csak kiérek, egy utra. Jé, ott jön egy másik út. Ez hasonlít az útvillához. Hol lehetek?

Miért nem lehet a lelkes és nagyon tehetséges hatvani gyermeksergnek szakosztályt teremteni? Miért kell elvesznie Fehér Csabának, Szegedi Csabának és társainak?

Miért szűnt meg Lőrinciben a versenyélet? Miért nem fejlődhet tovább Balogh és Kókai?

Gyöngyös külön fejezet. Dícséret illeti Toldit, Simont, Patakit és társaikat, akik az évközben felmerülő nehézségek ellenére kiváló eredményeket értek el. Mi lesz a sorsa az MBSC új OB-s csapatának?

Rengőten a probléma még a Mátraalján.

Egerben létezik a vidék legrégibb OB-s csapata. Van egy fiatal válogatott versenyzője Boros Zoltán személyében. A gárda második legbiztosabb tagja Kozák István, aki a maga 36 évével kénytelen még ebben az évben is a bajnokságban hajtaní. A harmadik ember is meg van.

Ugy ahogy. De ki lesz a negyedik? Stalmájer J. - Okos E.? Formájuk nem a legmegbízhatóbb. Miért nincs Boroshoz hasonló több jó versenyző ennél a csapatnál? Miért nem sikerült megoldani a fiatalok felváltatását. Miért kell várni a kis Örsire, hogy három év múlva megmértője legyen a csapatnak és társa Borosnak. Miért nem fogja az edző a többi fiataalt is keményebb fizikai munkára? Kevés a 13-14 éves versenyzőjük. Még idejében kezdjék el az alapok lerakását!

A fiatalokat, tehetségeket nem várni kell, hanem kutatni, keresni és versenyeztetni. Ne csak vágyjanak a sikerre, hanem ismerjék és szeressék az odavezető utat: a kemény munkát is.

/borzol/

H I R E K

Október 7-8-án turisták szállták meg Bélapátfalva és Szilvásvárad környékét. Ugyanis ezekben a napokban volt megrendezve a TESZ Második országos találkozója és a Kolacskovszky Lajos hegységismertető emlékturista verseny. A verseny résztvevői Bélapátfalváról indultak és Szilvásváradon a Tótfalusi völgyben volt a cél. Feltűnően sok fiatal induló volt az emlékturán, ahol csak az elméleti tudást értékelték. Ezek szemben a TESZ találkozóon főként idősebb turistákkal találkozhattunk.

Ebben az évben ismét indul versenybírói tanfolyam, amint már előző számainkban is hírt adtunk róla. Várjuk a további jelentkezéseket, kezdés december elején. A tanfolyam vezetője előreláthatólag Szabó Endre sporttárs, negyénk leendő I. osztályu bírója.

Köszönjük a Szüreti Kupa rendezőségének, hogy ilyen gyorsan elküldték az eredményértékesítő és a versenyjegyzőkönyvet. Talán ez a gyorsaság ok annak, hogy ezek még mindig nem érkeztek be szövetségünkhez.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS!

"ÉSZAKI SZÉL SZERKESZTŐSÉGE" pályázatot hirdet illusztrált fűdőlap tervezésére. A pályázatok beérkezését november 15-i határidővel várjuk. Csak az eddig beérkező pályázatokat tudjuk díjazni. A nyertes pályázó könyvjutalomban részesül és egy évig előfizetést kap az ÉSZAKI SZÉL-ről.

Örömmel vettük tudomásul, hogy a hatvani tájékoztató futók Mátraszent-
inrén sitábort rendeznek. A tábor ideje az iskolai téli szünet. Részt-
vevői: Hatvani tájékoztató futók, táborvezető: Bicsák Emil.

Tudomásunkra jutott, hogy a Guthi erdőt természetvédelmi területnek
nyilvánították. Összintén sajnáljuk Török Istvánt a DEAC kiváló verseny-
zőjét és versenybíróját, hiszen felesleges volt fáradozása.

De lehet, hogy a rezervátumnak éppen egy ilyen pontos, frissen javított
térképre volt szüksége.

Számosan folynak a gyöngyösi versenyzők vezetésével a Marathony Tájéko-
ztató Futóverseny előkészületei. A meghívott csapatok részére már al-
is küldték a versenykiírást.

AZ ORSZÁGOS SZÖVETSÉG új versenyszabályzatot kíván kiadni. A szabály-
zat-tervezeteket a szakszövetségek és a tájékoztató versenybizottságok
javaslattétel végett már meg is kapták.
Az új szabályzatot 1968. február 1-től ideiglenesen fogják alkalmazni,
majd pedig 1969. január 1-vel lép érvénybe.

Szakosztályvezetői értekezlet

Október 15-én tartotta meg szakszövetségünk az oly régóta várt Szakosz-
tályvezetői értekezletet. Mintahogy ez már lenni szokott, legkevesebben
az egri szakosztályoktól képviseltették magukat. Dr. Lénárt János főtit-
kár beszámolója, valamint Lovász József az ifjúsági bizottság vezetőjé-
nek beszámolója után meglepetésszerű hozzászólás-áradat indult meg,
nagyon sok figyelemre méltó és üdvözlendő ötlettel.
Összintén sajnálhatják, segíteni akaró szakosztályvezetőink, hogy a len-
dületesebb tanácskozást kihagyták. A felmerült problémák nagy részére ki-
elégítő választ kaptak a felszólalók. Ha nem is "mérőföld-kő" volt,
sportágunk fejlődését, előrelépését hivatottságához hűen szolgálta.

Versenybírói tanácskozás

Végre! A tavaly is szenzációsan sikerült versenybírói továbbképzés és
tanácskozás mintájára az idén is megrendezi Tájékoztató Versenybizott-
ságunk november 26-án Belpátfalván a találkozót. Erre egyébként minden
versenybírónk külön névre szóló meghívást is kap, tehát ezek a sorok
csupán előzetes értesítésnek számítanak.
Összintén érdeklődéssel várjuk testvérünkünk a HEVESI TÁJAK megjelenését.
Eddig is nagyon vérszegény volt, mert ugyanis a "havonta" megjelenés
helyett összevontak két-két számot és csak így tudták megjelentetni.
Vajon mi ennek az oka? Anyaghiány!? Most is több-mint három hónapja
nem jelent meg a Hevesi Tájak, vajon, hogy fogja behozni lemaradását?

F E L H Í V Á S !

A tájékoztatóval kapcsolatos cikkeket, megjegyzéseket szívesen fogadjunk
és azokat esetenként a lapban leközöljük. Ezeket a cikkeket MTS Heves
megyei Tanácsa Tájékoztató Versenybizottságának, Eger Kossuth Lajos
ut 9. /Tamás Endre/ címre kérjük küldeni.

=====

"ÉSZAKI SZÉL" megjelenik havonta. Ára: 1.- Ft, Lapzárta minden hó 20.
Szerkesztők: Boros Zoltán, Mohácsi Márta, Okos Péter, Nagy Árpád.
Kiadásért felelős: Tamás Endre.

=====

1967. október 20.

John u 25.

John

Tanda ducho